

Služba naplňující znaky dle § 66 odst. 2 zákona č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích

Poskytování informační služby naplňující znaky dle § 66 odst. 2 zákona č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích, které není uloženo telefonnímu operátorovi právním předpisem ani rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu, není plněním povinnosti uložené tímto zákonem nebo na jeho základě (věcná podmínka pravomoci Českého telekomunikačního úřadu), ale tzv. službou obsahu. Spory plynoucí z poskytování těchto služeb se proto nevymykají obecné rozhodovací pravomoci soudů v občanském soudním řízení (§ 7 odst. 1 o. s. ř.).

(Usnesení Nejvyššího správního soudu České republiky ze dne 24.04.2018, čj. Konf 12/2018 - 12)

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. [131/2002](#) Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl o návrhu Českého telekomunikačního úřadu, se sídlem P., na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a Okresním soudem v Hradci Králové, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 15 C 33/2017, o zaplacení 6448,99 Kč s příslušenstvím: žalobkyně O2 Czech Republic a. s., se sídlem P., a žalovaný P. J., tak, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 15 C 33/2017, o zaplacení poplatků za služby obsahu v celkové výši 6428,99 Kč s příslušenstvím, je soud. Usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. 5. 2017, čj. 15 C 33/2017-16 se v tomto rozsahu zrušuje.

Z odůvodnění :

[1] Návrhem doručeným 5. 4. 2018 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. [131/2002](#) Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon o některých kompetenčních sporech“), se Český telekomunikační úřad domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona o některých kompetenčních sporech. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Hradci Králové ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 C 33/2017 o zaplacení 6448,99 Kč s příslušenstvím.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalobkyně poskytovala žalovanému telekomunikační služby v síti Telefónica O2 na základě smlouvy o O2 mobilních hlasových službách z 28. 1. 2013 (dále jen „smlouva“). Vzájemná práva a povinnosti smluvních stran se řídily smlouvou, Všeobecnými podmínkami poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací žalobkyně účinných od 1. 1. 2012 (dále jen „Všeobecné podmínky“) a ceníkem žalobkyně.

[4] Žalovaný byl v době poskytování služeb účastníkem mobilní telefonní stanice č. X. Žalovaný byl v souladu s čl. 15 Všeobecných podmínek vedle užívání služeb elektronických komunikací oprávněn zadávat prostřednictvím sítě příkazy k provedení převodů peněžních prostředků na platební účty osob, které uzavřely s žalobkyní smlouvu o vedení takových účtů (dále „Platební transakce“), a tím hradit služby třetích stran poskytnuté skrze telekomunikační síť. Dle čl. 15.12 je účastník povinen

částku zaplacenou žalobkyní na základě účastníkovy příkazu k Platební transakci uhradit společně s cenou za služby elektronických komunikací.

[5] Žalovaný využil v období od 23. 1. 2013 do 22. 2. 2013 služby na lince 1188 v hodnotě 2188,39 Kč, v období od 23. 2. 2013 do 22. 3. 2013 služby na lince 1188 v hodnotě 2919,52 Kč, v období od 23. 3. 2013 do 22. 4. 2013 služby na lince 1188 v hodnotě 1321,08 Kč, v období od 23. 4. 2013 do 22. 5. 2013 služby mobilní e-účet v hodnotě 10 Kč a v období od 23. 5. 2013 do 22. 6. 2013 služby mobilní e-účet v hodnotě 10 Kč.

[6] Jelikož žalovaný nezaplatil za poskytnuté služby, obrátila se žalobkyně na soud. Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu z 23. 11. 2016, podaným u Okresního soudu v Hradci Králové, se domáhala, aby okresní soud uložil žalovanému povinnost zaplatit 6448,99 Kč s příslušenstvím a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení.

[7] Okresní soud v Hradci Králové usnesením čj. 15 C 33/2017-16 řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.) a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.). Okresní soud vycházel z § 7 o. s. ř. a § 129 odst. 1 zákona č. [127/2005](#) Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), a dospěl k závěru, že k rozhodování sporů ve věcech úhrady za telekomunikační služby je příslušný Český telekomunikační úřad. Soud uvedl, že v případě informační linky 1188 jde o službu, kterou poskytuje žalobkyně ke splnění povinnosti uložené jí § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť je povinen umožnit všem koncovým uživatelům veřejné telefonní sítě přístup k operátorským službám a nejméně k jedné informační službě o telefonních číslech účastníků všech podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby“. Ačkoliv provoz informační linky sestává převážně ze služby, která nabízí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací, existuje zde velice úzká souvislost s poskytováním služeb elektronických komunikací. Používání informační linky je právem účastníka smlouvy o poskytování veřejně dostupné služby elektronických komunikací.

[8] Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) s postupem okresního soudu nesouhlasil a podal zvláštnímu senátu návrh na řešení negativního kompetenčního sporu. Uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku ve výši 6428,99 Kč s příslušenstvím, která byla vyúčtována jako cena za informační linku 1188. V částce 20 Kč za službu mobilní e-účet svou pravomoc uznal. Pravomoc navrhovatele je totiž dána v případě kumulativního splnění osobní a věcné podmínky; navrhovatel namítá nesplnění druhé z nich. Služby obsahu, konkrétně volání na informační linku 1188, nejsou službami elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ale službami, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací. Navrhovatel tedy není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu týkajícího se povinnosti k zaplacení za služby obsahu.

[9] Dle navrhovatele je předmětem sporu nárok vyplývající ze soukromoprávního vztahu mezi žalobkyní a žalovanou. K rozhodování ve věci proto není příslušný navrhovatel, ale okresní soud.

[10] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[11] Podle § 1 odst. 2 zákona o některých kompetenčních sporech je negativním kompetenčním sporem ten, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Hradci Králové i navrhovatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je

příslušný zvláštní senát podle zákona o některých kompetenčních sporech.

[12] Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. rozhodnutí č. [485/2005](#) Sb. NSS).

[13] Zvláštní senát v usnesení čj. Konf 38/2009-12 vysvětlil, že k tomu, aby mohl návrhovař rozhodovat účastnické spory, musí být podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích naplněn osobní a věcný předpoklad.

[14] Osobní předpoklad založení pravomoci návrhovaře se naplní, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku § 2 písm. a) citovaného zákona („účastníkem [se rozumí] každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku § 2 písm. b) téhož zákona („uživatel [se rozumí] každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací“).

[15] Druhou nezbytnou podmínkou je pak věcný předpoklad, tedy povaha sporu; tato podmínka je dle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích splněna tehdy, „pokud se spor týká povinnosti uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.“

[16] Z výpisů z databáze návrhovaře a z obchodního rejstříku je zřejmé, že žalobkyně je osobou vykonávající komunikační činnost; osoba žalovaného naplňuje charakteristiku účastníka podle § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích.

[17] Spornou je povaha sporu mezi těmito osobami, pokud jde o pohledávku žalobkyně, která vychází z volání na informační linku 1188, v celkové částce 6428,99 Kč. Návrhovař namítl, že o takovém předmětu sporu není oprávněn rozhodovat, neboť poskytnutá služba není službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích.

[18] Problematikou služeb označovaných v praxi jako „informační linky“ či „barevné linky“, apod. se v minulosti zvláštní senát již zabýval (viz například usnesení čj. Konf 32/2017-12 a čj. Konf 21/2014-13). Z dosavadní judikatury se podává, že principem takto nabízených služeb není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, ale zpřístupnění elektronických komunikačních sítí pro využívání služeb nabízených jinými subjekty. Jedná se o poskytování tzv. „služeb obsahu“, které neposkytuje poskytovatel komunikačních služeb, ale pouze umožňuje jejich využití prostřednictvím své sítě. V usnesení čj. Konf 63/2012-13 zvláštní senát uvedl, že „z definice služeb elektronických komunikací obsažené v § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích (...) vyplývá, že službou elektronických komunikací nelze rozumět každou službu, která bude přístupná účastníkovi osobou vykonávající komunikační činnost prostřednictvím její sítě a služeb elektronických komunikací; výjimkou patrnou z formulace citovaného ustanovení jsou služby, jejichž využívání, resp. přístup k jejich obsahu poskytovatel (osoba vykonávající komunikační činnost) zprostředkuje sice svou sítí a prostřednictvím služeb elektronických komunikací, nicméně obsah samotné služby závisí na poskytovateli takové služby“.

[19] V projednávané věci poskytla službu informační linky 1188 dle vlastního vyjádření sama žalobkyně. Z výpisů z databáze návrhovaře zvláštní senát ověřil, že číslo 1188 bylo v roce 2013 přiděleno žalobkyni. Nicméně při poskytování této služby nevystupovala v pozici telekomunikačního operátora dle § 2 písm. e) zákona o elektronických komunikacích, ale v pozici poskytovatele obsahu.

Službu mohl poskytovat i jiný třetí subjekt. Jednalo se proto o „službu obsahu“.

[20] Zvláštní senát se dále zabýval otázkou, zda poskytování služby informační linky 1188 žalobkyni ukládá § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, jak uvádí okresní soud. Pokud by tomu tak bylo, pak by se spor týkal povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě a byla by naplněna věcná podmínka § 129 odst. 1 tohoto zákona.

[21] Dle § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích je „podnikatel zajišťující veřejnou telefonní síť povinen umožnit všem koncovým uživatelům veřejné telefonní sítě přístup k operátorským službám a nejméně k jedné informační službě o telefonních číslech účastníků všech podnikatelů poskytujících veřejně dostupné telefonní služby.“ Podnikateli je uloženo umožnit přístup k informační službě, není ji však dle tohoto ustanovení povinen poskytovat (ve smyslu provozovat).

[22] Povinnost poskytovat informační službu (informační linku) o telefonních číslech účastníků veřejně dostupné telefonní služby dostupnou pro koncové uživatele může návrhové uložit dle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích. Podle bodu 2.3 sdělení Českého telekomunikačního úřadu „Monitorování komerčního poskytování služeb odpovídajících neuloženým službám v rámci univerzální služby (za rok 2013)“ není od prosince roku 2008 poskytování služby dle § 38 odst. 2 písm. d) zákona o elektronických komunikacích uloženo rozhodnutím jako povinnost. Poskytování této služby bylo tedy v roce 2013 čistě na komerčním základě.

[23] Z výše uvedeného plyne, že žalobkyně poskytováním služby informační linky 1188 neplnila povinnost uloženou jí § 66 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích, ani na základě § 38 odst. 2 písm. d) téhož zákona.

[24] Je tedy zřejmé, že i v případě žalobkyní nárokováného plnění za využití informačních linek nemá spor původ v povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; ani zde tedy není splněna věcná podmínka sporu, zakládající pravomoc návrhové takový spor rozhodnout.

[25] V posuzované věci poskytnuté služby nejsou službami elektronických komunikací; pravomoci soudů se tedy tato věc nevymyká, neboť dle § 7 odst. 1 o. s. ř. „v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.“

[26] Zvláštní senát z uvedených důvodů uzavřel, že k rozhodnutí o věci v rozsahu zaplacení částky 6428,99 Kč je dána pravomoc soudu (výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto částečně zrušil usnesení Okresního soudu v Hradci Králové čj. 15 C 33/2017-16 a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[27] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona o některých kompetenčních sporech závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále tedy bude Okresní soud v Hradci Králové pokračovat v řízení o podané žalobě v rozsahu částky 6428,99 Kč.

Další články:

- [Promlčení, insolvence](#)
- [Nepřiměřená délka řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výše výživného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Výživné \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Započtení pohledávek \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ušlý zisk](#)
- [Škoda vzniklá provozní činností](#)
- [Styk dítěte s osobou společensky blízkou](#)
- [Spotřebitel](#)
- [Náležitě odůvodnění jako procesní záruka \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odměna advokáta \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)